

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019 назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, кучаи Буни Ҳисорак)

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Камолов Хуршедулло Субҳонқулович дар мавзуи “Татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузории ҷиноятӣ Тоҷикистон”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст (Душанбе, 2023)

Масъалаи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар қонунгузории ҷиноятӣ, махсусан, дар Қисми умумии қонунгузории ҷиноятӣ кишвар яке аз масъалаҳои мубрами илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ба ҳисоб меравад. Чунки раванди ҷаҳонишавӣ ва рушди муносибатҳои ҳуқуқии байнидавлатӣ тақозо менамояд, ки дар марҳилаи муосири инкишофи ҳуқуқи байналмилалӣ бештари муносибатҳое, ки дар ибтидо мавзуи танзими ҳуқуқи дохилидавлатиро ташкил медоданд, аз тарафи ҳуқуқи байналмилалӣ ба танзим дароварда шаванд.

Ҳуқуқи байналмилалӣ ва дохилидавлатӣ муносибатҳои соҳаи муштаракро ба танзим дароварда, дар ин самт, фаъолона ҳамкорӣ менамоянд. Зимнан, механизми иртиботи онҳо асосан, дар доираи ҳуқуқи миллӣ муайян карда мешавад. Аз ташкили дахлдори ин механизм ноил гардидани мақсадҳои танзими ҳуқуқии байналмилалӣ ва миллии муносибатҳои ҷамъиятӣ, ки ба объекти ҳарду низоми ҳуқуқӣ мансуб мебошанд, вобастагӣ дорад.

Андешаҳои илман асоснок дар хусуси табиат ва шаклҳои ҳамкориҳои ҳуқуқии байналмилалӣ ва миллӣ дар бештари мавридҳо асоси муайян намудани воситаҳо ва тарзҳои амалисозии меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар ҳудуди давлат, ташаккули механизми ҳуқуқӣ-миллии таъмини амалисозии меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалиро ташкил медиҳанд. Ҳангоми омодамоии лоиҳаҳои қонунҳои дахлдор маҳз чунин андешаҳои илмӣ асоснок ба роҳбарӣ гирифта мешаванд.

Бояд қайд намуд, ки татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар қонунгузории ҷиноятӣ яке аз проблемаҳои мураккаби ҳуқуқи миллӣ ба ҳисоб меравад. Дар робита ба ин, аҳамияти масъалаи гузошташуда бо он муайян карда мешавад, ки мавқеи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар низоми ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин, ҳудуди татбиқи онҳо дар ҳуқуқи ҷиноятӣ Тоҷикистон ва таносуби онҳо ҳангоми танзими муштараки муносибатҳое, ки ба объекти ҳуқуқи ҷиноятӣ мансуб мебошанд, бояд муайян карда шавад.

Гарчанде ки баъзе ҷанбаҳои ин масъала дар қорҳои илмӣ олимони ватанӣ ва хориҷӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд, вале ҳанӯз ҳам қисме аз онҳо ба таҳқиқоти минбаъда ниёз доранд. Зеро дар адабиёти ҳуқуқӣ ҳанӯз ҳам табиати ҳуқуқии баъзе институтҳо, ки меъёрҳои онҳо дар заминаи ҳуқуқи байналмилалӣ ташаккул ёфтаанд, нодуруст тавзеҳ

дода мешаванд ва бо назарияи муосири ҳуқуқи байналмилалӣ муҳолифат менамоянд. Дар ин маврид, асосан, дарки категорияҳои худичрошавандагӣ ва худичронашавандагӣи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар соҳаи ҳуқуқи ҷиноятӣ мушкул мебошад.

Масъалаҳои амали бевоситаи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣи хусусияти ҳуқуқи ҷиноятидошта, таносуби ҳуқуқи ҷиноятӣи байналмилалӣ ва миллӣ ва монанди инҳо ба таври мухталиф ҳал карда мешаванд. Бахусус, масъалаи мавқеи ҳуқуқии санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ дар низоми қонунгузори миллӣ ва бартарияти меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ нисбат ба меъёрҳои ҳуқуқи дохилидавлатӣ аз ҷумлаи масоили баҳсбарангез буда, дар атрофи онҳо муқаррароти қонунгузорӣ ба таври мухталиф тавзеҳ дода мешавад.

Бо дарназардошти гуфтаҳои боло, муаллиф зарур мешуморад, ки таҳлили амиқу дақиқи масъалаи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузори ҷиноятӣи Тоҷикистонро анҷом диҳад.

Навгони илми таҳқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки дар он аввалин бор таҳлили комплексии чунин институти ҳуқуқи ҷиноятӣ, ба монанди татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузори ҷиноятӣ гузаронида шудааст. Дар таҳқиқот муқаррароти назариявие асоснок карда шудаанд, ки моҳияти татбиқи меъёрҳои байналмилалӣро дар қонунгузори ҷиноятӣ мекушоянд.

Чунин пешниҳодҳои муаллиф минбаъд, барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ аҳаммият дошта метавонанд:

1. Муаллиф асоснок кардааст, ки аксарияти меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар муқаррароти Кодекси ҷиноятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки принсипи амали қонуни ҷиноятӣро дар фазо муқаррар менамоянд, татбиқ шудаанд. Дар Кодекси ҷиноятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон принсипи худудӣ, воқеӣ, умумӣ ва принсипи шаҳрвандӣ мустаҳкам гардидаанд. Принсипҳои амали қонун дар фазо – ин асоси ибтидоии низоми ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ба ҳисоб рафта, ҳаҷми юрисдиксияи (салоҳияти) ҳуқуқӣ-ҷиноятӣи давлати моро, ки дар ҳудуди Тоҷикистон ва берун аз он амалӣ карда мешавад, муайян мекунанд. Меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ, ки масуният аз юрисдиксияи давлати будубоширо муқаррар менамоянд, хусусияти ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ надоранд ва бинобар ин, зарурати дар ҳуқуқи ҷиноятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқ кардани онҳо ҷой надорад. Ин меъёрҳои ҳуқуқӣ-байналмилалӣ худичрошаванда мебошанд. Барои татбиқи бевоситаи онҳо истиноди дар қисми 4, моддаи 14 Кодекси ҷиноятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон овардашуда кифоя мебошад. Амалисозии маҷбурии юрисдиксияи ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ аз тарафи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳудуди давлати хориҷӣ дар асоси принсипи амали воқеии қонуни ҷиноятӣ дар фазо, воқеан ҳам даҳолат ба қорҳои дохилии ин давлат мебошад. Вале, дар робита ба он ки принсипи амали воқеӣ содир намудани ягон амали маҷбуриро берун аз ҳудуди Тоҷикистон нисбати шахсоне, ки ҷиноят содир кардаанд, бо мақсади ғайриқонунӣ аз соҳаи юрисдиксияи давлати хориҷӣ гирифтани онҳо дар назар надорад, пас инро мо вайронкунии соҳибхитиёрии чунин давлат гуфта наметавонем.

2. Муаллиф исбот намудааст, ки принципҳои ҳуқуқи байналмилалӣ ҳамчун ғояҳои асосии роҳбарикунанда буда, асосан дар санадҳои ҳуқуқи байналмилалӣ инъикос ёфта, иҷроии онҳо аз тарафи давлатҳои онҳоро эътирофкарда ҳатмӣ мебошад. Принципҳои ҳуқуқи байналмилалиро вобаста ба хусусияти онҳо ба се гурӯҳ ҷудо намудан мумкин аст: 1) принципҳои асосии ҳуқуқи байналмилалӣ; 2) принципҳои умумии ҳуқуқи байналмилалӣ; 3) принципҳои махсуси (соҳавии) ҳуқуқи ҷиноятии байналмилалӣ.

3. Бо мақсади тақмили қонунгузорӣ ва бо назардошти қонунгузори ҷиноятии кишварҳои хориҷӣ диссертант пешниҳод кардааст, ки дар қисми 1, моддаи 2 Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон вазифаҳои зерин пешбинӣ карда шаванд: «ҳифзи тамомияти арзӣ, ҳуқуқҳои шахсони ҳуқуқӣ, манфиатҳои ҷамъиятӣ ва давлатӣ».

4. Диссертант асоснок намудааст, ки бо мақсади татбиқ гардидани меъёри қ. 2, м. 33 Статути Римӣ оид ба иҷроии фармон ҳангоми содир кардани ҷиноят ба м. 45 КҶ ҚТ қ. 4 бо мазмуни зерин илова карда шавад: «Барои мақсадҳои ҳамин модда фармон ва амрҳо оид ба содир кардани ҷинояти генотсид ва ҷиноятҳо ба муқобили инсоният баръало ғайриқонунӣ мебошанд».

Дар асоси гуфтаҳои болозикр, метавон бо эътимоди комил иброн намуд, ки мавзуи рисола аҳаммияти муҳимми илмӣ ва амалӣ дорад.

Дар баробари ин, дар қисми илмӣ баъзе камбудии ҷузъӣ ба назар мерасанд, ки онҳоро қайд намудан лозим аст.

А) Муаллиф дар банди 4 пешниҳодҳо ба тақмили қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон (саҳифаи 10 автореферат) қайд менамояд, ки ҷавобгарии ҷиноятии шахсони то синни 18 – сола барои ҷиноятҳо ба муқобили сулҳ ва амнияти инсоният истисно карда шавад. Вобаста ба ин, аз диссертант мепурсем, ки муҳимияти пешниҳоди мазкурро бо дарназардошти мувофиқати он ба аломати синну соли субъекти ҷиноят ба саҳми аъзои шурои диссертатсионӣ асоснок намояд.

Б) Муаллиф дар банди 7 пешниҳодҳо ба тақмили қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон (саҳифаи 11 автореферат) қайд менамояд, ки бо дарназардошти таҷрибаи кишварҳои хориҷӣ ва принциби инсондӯстии дар моддаҳои 3 ва 5 Эълонияи умумии ҳуқуқи башар ва моддаи 7 Паймони байналмилалӣ доир ба ҳуқуқҳои шахрвандӣ ва сиёсӣ пешбинишуда, муҳлати ҷазои маҳрум сохтан аз озодӣ, ки дар қисми 2, моддаи 58 Кодекси ҷиноятӣ аз 6 моҳ то 25 сол пешбинӣ шудааст, он аз 25 соли маҳрум сохтан аз озодӣ ба 15 соли маҳрум сохтан аз озодӣ паст карда шавад. Вобаста ба ин, аз рисола навис мепурсем, ки муҳимияти пешниҳоди мазкурро бо дарназардошти мувофиқати он ба мақсад ва моҳияти таъини ҷазои ҷиноятӣ ба саҳми аъзои шурои диссертатсионӣ асоснок намояд.

Албатта, эродҳои зикршуда сифати таҳқиқоти диссертатсионии тақризшавандаро паст намекунанд ва баҳои муsbати диссертатсияро тағйир намедиханд.

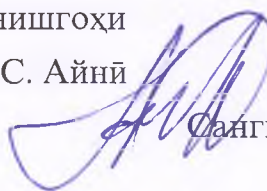
Дар маҷмуъ, аз таҳлили автореферати мазкур ба хулосае омадан мумкин аст, ки Камолов Хуршедулло Субҳонқулович ҳангоми навиштани

рисолаи илмӣ дар мавзуи “Татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузории ҷиноятӣ Тоҷикистон” қобилияти баланди эҷодкорӣ нишон додааст.

Автореферати диссертатсия ва дастгоҳи илмӣ таҳқиқот ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин ба талаботи бандҳои 31-33- и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 юни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ сазовор мебошад.

Такриздиханда:

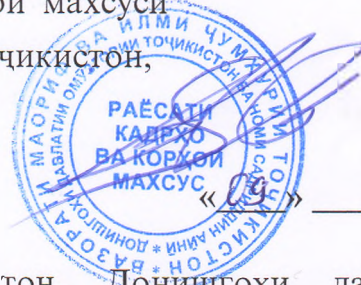
Муовини ректор оид ба корҳои илмӣ Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон, ба номи С. Айни д.и.х., профессор

Сангинзод Д.Ш.

Имзои Сангинзода Д.Ш.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои махсуси Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон, ба номи С. Айни

Мустафозода А.

12

2023 с.

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон, ба номи С. Айни, 734003, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121; Тел.: (+992) 37 224-13-83; сомона: www.tgpu.tj; E-mail: info@tgpu.tj.